

Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. juli 2015 — Minister for Justice and Equality mod Francis Lanigan (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland — Irland)

(Sag C-237/15 PPU) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — den præjudicielle hasteprocedure — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 6 — ret til frihed og sikkerhed — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager — rammeafgørelse 2002/584/RIA — den europæiske arrestordre — pligt til at fuldbyrde den europæiske arrestordre — artikel 12 — fortsat varetægtsfængsling af den eftersøgte person — artikel 15 — afgørelse om overgivelse — artikel 17 — frister og procedurer i forbindelse med afgørelsen om fuldbyrdelse — konsekvenser af en overskridelse af fristerne)

(2015/C 302/15)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister for Justice and Equality

Sagsøgt: Francis Lanigan

Konklusion

Artikel 15, stk. 1, og artikel 17 i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at den fuldbyrdende judicielle myndighed fortsat er forpligtet til at vedtage en afgørelse om fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre efter udløbet af de frister, der er fastsat i nævnte artikel 17.

Rammeafgørelsens artikel 12, sammenholdt med dens artikel 17 og henset til artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at den i en sådan situation ikke er til hinder for den fortsatte varetægtsfængsling af den eftersøgte person i overensstemmelse med lovgivningen i den fuldbyrdende medlemsstat, selv hvis den samlede varighed af varetægtsfængslingen af den pågældende overstiger disse frister, for så vidt som varigheden ikke er for vidtgående, henset til kendetegnene for den procedure, der føres i hovedsagen, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve. Såfremt den fuldbyrdende judicielle myndighed beslutter at løslade nævnte person, er den forpligtet til at underlægge den midlertidige løsladelse af personen enhver foranstaltning, den måtte finde nødvendig, for at undgå, at den pågældende flygter, og at sikre sig, at de materielle betingelser for faktisk overgivelse af den pågældende fortsat er opfyldt, så længe der ikke er truffet endelig afgørelse om fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre.

⁽¹⁾ EUT C 236 af 20.7.2015.

Appel iværksat den 3. marts 2015 af Internationaler Hilfsfonds e.V. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 9. januar 2015 i sag T-482/12, Internationaler Hilfsfonds e.V. mod Kommissionen

(Sag C-103/15 P)

(2015/C 302/16)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Internationaler Hilfsfonds e.V. (ved Rechtsanwalt H.-H. Heyland)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse af 9. januar 2015 ophæves.

- Sagen hjemvises til Retten til afgørelse.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat i henhold til artikel 56 i statuten for Domstolen, til prøvelse af Rettens kendelse af 9. januar 2015 i sag T-482/12. Med denne kendelse afviste Retten Internationaler Hilfsfonds e.V.'s søgsmål mod Europa-Kommissionen på grund af ufuldstændig fremlæggelse af dokumentation og søgsmålsgrunde. Kommissionen var imidlertid — i medfør af de krav, der følger af Rettens dom af 22. maj 2012 i sag T-300/10, og med enkelte undtagelser — forpligtet til at give appellanten fuldstændig dokumentation om sagsakten vedrørende LIEN 97-2011-aftalen. Disse krav blev ikke efterkommet: Kommissionen forsynede i stedet adskillige dokumenter med tomme passager og overstregninger og flere dokumenter blev slet ikke udleveret. I sin stævning af 27. oktober 2012 nedlagde Internationaler Hilfsfonds e.V. sine påstande i det hele og henviste til den skrivelse, som den havde rettet til Kommissionen den 27. juli 2012, og som var vedlagt som bilag, hvori den havde opfordret Kommissionen til at træffe de nødvendige opfølgingsforanstaltninger i henhold til artikel 266 TEUF sammenholdt med artikel 254, stk. 6 TEUF. Internationaler Hilfsfonds e.V. fremlagde ligeledes den heraf følgende brevveksling for Retten og vedlagde desuden samme brevveksling som bilag til stævningen.

I den dom der anfægtes med denne appel, fastslog Retten, at stævningen ikke opfylder de formkrav, der følger af procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c), og at søgsmålsgrundene ikke var tilstrækkeligt klart angivet. Appellanten bestrider dette, idet den — ikke kun kortfattet — men derimod udførligt fremlagde søgsmålsgrundene og alle de oplysninger, der uden videre gjorde det muligt for Retten at tage stilling til sagens genstand. Appellanten kritiserer navnlig, at Retten ligeledes afviste appellants subsidiære påstand om at erklære Kommissionens afgørelse af 28. august 2012 (hvormed Kommissionen udleverede de ufuldstændige dokumenter) delvis ugyldig — selv om Retten i denne henseende havde anerkendt, at påstanden kunne antages til realitetsbehandling.

Appellanten har endvidere anført, at Retten betegnede de skrivelser, appellanten havde vedlagt i form af bilag, som generelle henvisninger og tog ikke hensyn til disse, selv om de bidrog til præciseringen af de i stævningen anførte søgsmålsgrunde og skrivelser og således udgjorde en integreret del af stævningen. Appellanten anfægter ligeledes Rettens opfattelse, hvorefter den af appellanten indgivne replik er uvirksom — selv om appellanten i overensstemmelse med procesreglementet indgav denne som supplement til stævningen med præcisering af stævningens argumenter og med fremlæggelse af samtlige anfægtede dokumenter. Appellanten mener, at den appellerede dom er behæftet med retlige mangler, idet den er baseret på alvorlige procedurefejl, og at Retten således har tilsidesat appellants ret til en effektiv domstolsprøvelse.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 22. maj 2015 —
Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni mod Istituto Nazionale di Statistica — ISTAT m.fl.**

(Sag C-240/15)

(2015/C 302/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato